

[Forsvarsministeren.]

værnet har mulighed for at arbejde ikke alene på den måde, at der stilles lokaler til rådighed i offentlige institutioner, således som der er flere aftaler om, men også således at der findes en række depoter, der gør det muligt for hjemmeværnet at træde i aktivitet med det samme, hvis det bliver beredskabsmæssigt nødvendigt. Hvis hjemmeværnet ikke bevarer disse muligheder, vil det betyde en svækkelse af hjemmeværnet. Jeg mener, der er grund til det modsatte, nemlig at styrke mulighederne for, at de, der frivilligt går ind i et forsvar, som hjemmeværnsfolkene gør det, får rimelige arbejdsvilkår; også på dette punkt vil jeg gerne, for at citere hr. Kurt Brauer selv, bevare min klogskab.

Kurt Brauer: Det var ikke helt på det felt, jeg synes ministeren tidligere har udvist klogskab, men det fremgår jo af referatet.

Ministeren henholder sig stort set til sit tidligere svar, dog med den lysning, at nu bliver der altså foretaget en opgørelse af, hvor disse våben ligger gemt, hvilke lofter og hvilke pulterkamre man har stuvet dem ind i — og det er jo fornuftigt — og der loves også, at man vil fjerne dem fra særlig risikable steder.

Disse hjemmeværnsfolk, siger ministeren, bør have rimelige arbejdsvilkår; det består bl. a. i, at de har våbnene hjemme, og at vi hver anden måned hører om skuddramaer, hvor hjemmeværnsfolk har gået og skudt deres familie og somme tider sig selv og andre ned. Jeg synes, det er en meget ubehagelig situation, at vi har det sådan, og har derfor også tidligere foreslået, at man i det mindste inddrog bundstykkerne fra disse hjemmeværnsfolks våben, men der synes ikke rigtig at være noget, der bider hverken på hjemmeværnet eller på ministeren, så medmindre man i meget nær fremtid får en klar afgørelse, der kan beskytte befolkningen bedre, end den er beskyttet i øjeblikket, vil jeg overveje at fremsætte et forslag til beslutning om, at vi nu får taget våbnene fra disse hjemmeværnsfolk, og at vi får depoterne lagt hen til de militære anlæg, hvor de hører hjemme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til justitsministeren:

„Finder ministeren det forsvarligt og stemmende med anerkendte menneskerettigheder, at et administrativt organ som fængselsnævnet, der er nedsat af justitsministeriet, den øverste politi- og anklagemyndighed, er beføjet til bag lukkede døre at træffe afgørelse om fortsat frihedsberøvelse på relativt ubestemt tid af dem, der er dømt til indsættelse i arbejds- hus, sikkerhedsforvaring og ungdomsfængsel, uden at de pågældende har krav på beskikkelse af forsvarer, uden at de har mulighed for appel og således, at de i det hele er berøvet sædvanlige judicielle garantier?“

Skriftlig begrundelse:

Bestemmelsen i ikrafttrædelseslovens § 12 anordner nedsættelse af et fængselsnævn, der beskikkes af justitsministeriet for fire år ad gangen, dog således at direktøren for fængselsvæsenet, resp. dennes stedfortræder, er født medlem af nævnet. Fængselsnævnets møder er ikke offentlige, og dets afgørelser er inappellable.

Fængselsnævnets beføjelser er overordnede.

Det træffer (straffelovens § 17) afgørelse om overførsel af en indsat fra tidsbegrænset særængsel til fængsel. Ligeledes kan det (straffelovens § 37) bestemme, at en person, der er dømt til almindeligt fængsel, midlertidigt eller for den resterende del af straffetiden overføres til særængsel. Disse beføjelser skønnes mindre betænkelige.

Men desuden træffer nævnet afgørelse med hensyn til løsladelse af de til ungdomsfængsel, til hensidde i arbejds- hus og af de til sikkerhedsforvaring dømte personer. (Straffelovens §§ 42, 63 og 66).

Medens den, der er dømt til forvaring m. v. i medfør af straffelovens § 17, jfr. § 70, har mulighed for gennem en tilsynsværgе at få spørgsmålet om foranstaltningens ændring eller ophævelse indbragt for domstol i hvert fald en gang om året og adgang til, om der fra anklagemyndighedens side protesteres mod påstanden, at få en forsvarer beskikket samt at få afgørelsen indbragt for højere ret, er de foran nævnte personer inden for fængselsnævnets kompetenceområde prisgivet et rent administrativt organs arbi-